

TORONTAI

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	240 K
Félévre	120 K
Negyedévre	60 K
Egy hónap	20 K
Egyes szám ára 30 fillér.	

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP

Felelős szerkesztő: Dr. MARA JENŐ.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Obilityeva(Zápolya)-u. 1. Telefonszám 21.

MEGJELENIK MINDENNAP, VASÁR-
ES ÜNNEPNAPOK KIVÉTELELV.

Nagybecskerek, 1920.

XLIX. évfolyam, 11. szám.

Péntek, január 16.

Beösméri Lloyd George

egy beszédében hogy, nem tudja Amerika mit akar a török ügyben, de ez Angliát nem fogja megakadályozni abban, hogy megkösse Törökországgal a békét, sőt már erre, már mint a békekötésre, biztató jelek is vannak. E biztató jelek csalhatatlanok, ebben kételkedni nem lehet. Törökország alá fogja írni a békét, noha nem csekély ellenmozgalom is van. Ámde nem az a fontos, hanem az, hogy Lloyd George nem tudja, hogy Amerika mit akar. Honnan is tudhatná, hiszen ő csinálta vele a megállapodást, a fegyverszünetét, ő ült Wilsonnal a legfőbb tanácsban, ő ad utasítást a washingtoni angol követnek és még sem tudja, hogy Amerika mit akar? Ha Lloyd George nem tudja, honnan tudjuk mi, honnan tudja a nép, mely Amerika fellengzős vezető politikusainak eszmemenetét alig tudta követni és mikor végre megértette, hogy mily nagyot, mily elérhetetlen akar is Wilson, e derék tanára a világegyetemnek, akkor kiderült, hogy azt a nagyot, azt a gyönyörűt maga Wilson sem akarja és mikor ez kiderült, akkor aztán előállt az amerikai szenátus és pontozatokba, elég értelmetlen pontozatokba foglalta, hogy mit akar. Első sorban nem akarja a népszövetséget, amit Wilson akart, aztán nem akarja a német békét és még sok mindent és ezt igen körülményesen foglalta össze a szenátus, de csak el felejtette megmondani, hogy ezzel ellentétben mit akar? Lehet, hogy egyedül és kizárólag nemet akar mondani és a durcás gyermek szerepében tetszeleg, amelynek semmi sem kell, csak éppen a sirás. Amerikának, úgy látszik, hogy miként a háboru eldöntése az ő akarátából folyt, a béke is olyan legyen, mint amilyent ő óhajt. Igen ám, de milyent óhajt hát Amerika? Lloyd George nem tudja, mi sem tudjuk és úgy fordul, hogy amilyen pompásan vannak informálva az amerikaiak, ők maguk sem tudják, hogy mit akarnak? De azért, ha pár évig várunk, talán ki-jegecesedik az amerikaiak véleménye arról, hogy milyen álláspontjuk legyen.

Ma nyujtották át a magyar békeszerződést.

— A delegáció meghatalmazásai érvényesek. —

Páris, jan. 14. A Havas ügynökség jelenti: A meghatalmazások felülvizsgálatára kiküldött bizottság a magyar delegáció meghatalmazásait érvényesnek találta.

Páris, jan. 14. Híre jár, hogy a magyar béke delegációnak csütörtökön, január 15-ikén nyujtják át a békeszerződést, a dátumot azonban hivatalosan még nem állapították meg.

Páris, jan. 14. A legfelsőbb tanács elé — a lapjelentések szerint — azt a javaslatot terjesztették, hogy a magyar béke delegációnak adják át a békefeltételeket azzal a kéréssel, hogy haladéktalanul írják alá. Ez esetben tehát nem szabának három vagy négy heti időt arra, hogy a delegáció visszatérjen Budapestre és megszövegezze ellenvetéseit. Az előző békeszerződések megállapításánál ezt a hosszadalmas eljárást követették ugyan, ez a tárgyalási mód azonban a békekonferenciának több havi idejét vette igénybe, holott jelenleg a

legfelsőbb tanácsnak nagy érdeke, hogy a magyar kérdéssel végezzen s ezzel szabad kezet kapjon arra, hogy Törökország problémájával foglalkozzék. Ezzel a javaslattal szemben azonban figyelmébe ajánlották a legfelsőbb tanácsnak, hogy Németországnak, Ausztriának és Bulgáriának időt engedett ellenvetései megtételére és hogyha Magyarországgal hasonló előzékenységgel bannának, ugy elejét vehetik a magyarok felháborodásának és nem teszik ki magukat annak a vádnak, hogy egy kis néppel nem bántak elég előzékenyen.

Románia meghátrál az entente előtt.

Páris, jan. 14. A románok válasza a legfelsőbb tanács ultimátumára tegnap megérkezett, de a legfelsőbb tanács még nem vette kézhez. Hír szerint a válasz kedvező, ami ha valóban bizonyul, a magyar békeszerződésnek a kártalanításra vonatkozó szakaszai haladéktalanul megszövegeezhetők.

Bukarest, jan. 14. Vajda Sándor miniszterelnök a román határon mutatkozó fenyegető helyzetre való tekintettel néhány nappal elhalasztotta párisi utját.

A bukaresti tőzsdén nagy a riadalom azért, mert Párisban a román lelt 27 centimessel jegyezték.

20000 holttestet hazaszállítanak Amerikába.

Lyon, jan. 13. A francia kormány megadta az engedélyt ahhoz, hogy az Egyesült Államok kormánya hazaszállítsa Amerikába azoknak holttestét, akik a hadizónán kívül hunytak el. Az átszállításra váró ilyen holttestek száma meghaladja a huszezeret és szállításuk 2 hónap múlva megkezdődik.

HIREK.

Czernin nyilatkozik a Sixtus féle okiratokról
Bécsi jelentés szerint Czernin Ottokár gróf volt külügyminiszter nyomban nyilatkozni fog a Sixtus herceg okiratairól közölt francia és angol teleplezésekről, amint az okiratok teljes szövegét közzéteszik.

A nagykirindai főrabbi jubileuma. Nagykirindáról írja tudósítónk: Dr. Rosenstein Mór nagykirindai főrabbi e hó 6-án ünnepelte ittletének 30 éves jubileumát. Ez alkalomból a hitközség diszistentiszteletet rendelt el, amelyen Salzmann Lajos nagybecskereki kántor bevezető éneke után maga dr. Rosenstein tartott magasszárnyalásu, hatalmas beszámolót. A templomban megjelent a városi és a katonai hatóság, nemkülönben a többi felekezetek képviselői is. Délben diszebed volt a főrabbi lakásán, ahol meleg óvációkban és díszes felköszöntőkben volt része a nagy tudásu főpapnak. W.

Kulturális előadás. F. hó 18-án, vasárnap délelőtt 11 órai kezdettel, a „Torontali Kaszinóban” Freund Tibor „Kultura és iskola” címen előadást tart.

Irodalmi est Nagybecskereken. A szerb leányok egyesülete (Kolo Srbskih Devojaka) január második felében irodalmi estét rendez Nagybecskereken. A belgrádi művészek egyesületének tagjai közül fellépnek a következő írók, zenészek és festőművészek: Nusity Brannisláv, Tyipiko Ivo, Milojevity Miloje, Chrisztics Sztevan, Milojevity urhölgy, Szekulics Iszidóra, Markovics Danica, Andrics Ivó, Karólia Márko, Koszor Joszip, Milicsics Sziber, Pandurovics Szima és Manojlovics Theodor stb. A művészt iránt városszerte nagy az érdeklődés.

A nagybecskereki zenekedvelők egylete hétfőn rendezte téli hangversenyét bállal egybekötve. Az egylet koncert-bálgái mindig a leg-sikerültebbek voltak, ez a hangverseny is annak ígérkezik. A műsor egy Mendelssohn nyitány, egy ballet fantázia és egy vonós szerenád, a zenekar részéről; a szólisták közül új a pódiumon Steinbach Anikó, a zeneiskola tehetséges haladó növendéke, aki Mendelssohn „Capriccio”-ját játssza zenekari kísérettel. Láng Imre Beriot 9. ik hegedűversenyét adja elő szintén zenekari kísérettel. A bál első kör-gójét a teljes szimfonikus zenekar játssza, ami után pedig Rácz Péter muzsikál. Pár jegy még Mangoldnál kapható. A rendezőség kéri ezúton a közönséget pont 8 órára megjelenni, mert a hangverseny pontosan kezdődik és az egyes számok alatt a terem ajtóit zárva lesznek. (U. L.)

A „Vasasok” alarcos bálját rendező ifjuság tudatja a nagyérdemű közönséggel, hogy a táncban éjjel előtt résztvevő hölgyeknek, valamint a férfiaknak az álarc kötelező. A rendezőség kéri a pontos megjelenést, mert 8-10 óra között jelmez, szépség és rutság verseny tartanak meg álarc alatt. Aki tévedésből meghívót nem kapott, sziveskedjen a rendezőséghez fordulni. Jegy csak meghívó ellenében adatik. Rendezőség.

Kérelem. Az elhunyt Peteki Kovács Vilmos festőművész hagyatékában néhány el nem adott értékes festmény van. Felkértem a nagybecskereki t. műértő közönséget, hogy aki a művész hagyatékából vásárolni óhajt, szíveskedjék hozzá fordítani. A begyűlt összeget az elhunyt megbízásából Aradon lakó özvegyéhez és árván maradt három gyermekéhez juttatom. Rehorovszky Jenő lap-szerkesztő.

Egy vagon szép alma érkezett (különböző fajta). Erzsébetter 4. szám, Novák-féle ház.

Peteki Kovács Vilmos meghalt.

Nagybecskerek, január 15.

Tegnap szegényebbek lettünk egy művészemberrel. Peteki Kovács Vilmos festőművész este 6 órakor a vármegyei köz-kórházban 40 éves korában tüdőgyuladásban elhunyt. Nekünk, akik közel állottunk hozzá, kétszeres veszteséget jelent hirtelen elmulása; elvesztettük benne nemcsak a festőművészt, hanem a bohémlelkű jóbarátot is. Nem volt nagybecskereki származású, alig három-negyedéve élt itt közöttünk, de ezen idő alatt mindenki, aki ismerte, megkedvelte benne a jólelkű, bohém piktort. Mint festőről a művei beszélnék, amelyek igen sok előkelő család szalonját díszítik Nagybecskereken. Szegényen élt, szegényen halt meg itt az idegenben, családjától távol. Halála az esti órákban terjedt el és mindenütt őszinte, igaz részvétet kel-tett.

Életrajza, művei.

Peteki Kovács Vilmos a marostorda-megyei Sóváradon született 1880-ban. Atyja Kovács Dénes református tanító volt a faluban. Iskoláit Erdélyben végezte, majd Budapesten festőakadémiát járt. Vidékre került le, előbb Szegeden, majd Aradon élt boldog családi életet feleségével, született Hermann Idával. Házasságukból három gyermek született.

A múlt év őszén került Nagybecskerekre Aradról vidéki turnéja alkalmával. Előbb Nagyikindán rendezett tárlatot, majd áthozta képeit Nagybecskerekre, ahol a régi Magyar Királyban rendezett kiállítást. Ezen a kiállításon nemcsak a saját, hanem bizományba kapott

neves festőművészek képei is kiállításra kerültek. Később a szállítási viszonyok úgy megnehezültek, hogy Peteki itt rekedt még el nem adott képeivel Nagybecskereken. Előbb a Rózsa, majd a Páris-szülő egyik szobájában rendezett be magának műtermet és festegetni kezdett. Több nagyon sikerült helyi vonatkozású képet készített. Künn járt az ősszel Magyarországon, ahol a tanyai életről csinált néhány genréképet. Igen sok hely-beli család részéről kapott megbízást csendélet és arcképfestésekre. A legtöbbet el is végezte, előbb a torontái festő-művészek kiállításán szerepeltek képei, majd átvitte azokat a Torontái Kaszinó helyiségébe, ahol többet el is adott belőlük. Elkelt egy hatalmas alkotása: az esti fény mellett tanuló leányfej, több gyönyörű csendélet, a Kurländer-otthon, az éjjeli mise a templomban. Megfestette Bakality Márkó részére a volt Dániel villát, egy szép csendéletet is most dolgozott részére egy újabb megrendelt képen.

Betegsége, halála.

Peteki Kovács a múlt hét keddjén lett rosszul. Szilveszter éjszaka szokása ellenére kimaradt, meghűlt és tüdőgyulladást kapott. Kihívták Váralja-utca 5. szám alatti lakására Haidegger és Steiner dr. orvosokat, akik spanyol náthaszerű megbetegedést állapítottak meg rajta, amely a tüdőre ment és így katasztrofális jellegű. Az orvosok utasítására vasárnap délután a mentők bevitték a vármegyei köz-kórházba, ahol a tüfuszosztály 1-es számú szobájában helyezték el. Steiner Gyula dr. és Fischer Regina dr. gondos gyógykezelésben részesítették, de a művészen már nem segíthetett az orvosi tudomány. Állandóan 40 fokon felül volt a láza, a sok vérvesztés teljesen legyöngyítette. Keddről szerdára virradó éjjel eszméletén kívül volt, félrebeszél.

Szerdán reggel kissé magához térve, jóbarátját, Rehorovszky Jenő újságíró kollegánkat kéréte magához, akit még félismert és megtette előtte képeire vonatkozó utolsó rendelkezéseit. A képek kiállításra kerülnek és az összeget a családhoz fogjuk eljuttatni, amelytől szegény, jó Peteki barátunk távol, idegenben hunyt le örökre szeméit.

A halál tegnap, szerdán este 6 órakor következett be. Haláltusája nem volt nehéz, utolsó perceiben újra visszanyerte eszméletét és az ápolónőnek még utasítást is adott:

— A legszebb fekete ruhámban temessenek...

A temetés.

A temetés iránt még ma történtek intézkedések. A nagybecskereki festőművészek mind megjelennek az elhunyt kollegájuk végtisztességén, amely a lehető legegyszerűbb keretek között lesz holnap, pénteken délelőtt 11 órakor a köz-kórház halottaskamrájából a ref. temetőbe.

Egy masszív, elegáns, különösen nagyobb irodának való, dírfából készült nagy

íróasztal

szabad kézből eladó.

86

Bővebbet: Kovács cukrásznál.

A házi barát mint detektív.

Tárgyalás zárt ajtók mögött.

(A panaszos egy helybeli vagyonos férj, a vádlott pedig egy fiatal ur.)

A vádlott: Nagyon békés természetű ember vagyok, instálom. Nem ártok még a légynek sem. Pedig, amint láthatja bíró ur, elég izmos vagyok, nem ijedek meg a saját árnyékomtól. Türeelmes vagyok, mint egy birka és flegmatikus, akár egy angol lord.

Csak egy dolog van, amiben nem értek trefát, ami ereimben erősebb pezsgésbe hozza a vért, ami békémet, nyugalma-mat megzavarja, s ez a féltékenység. Szép, fiatal az asszony, eleven, tüzes vérű és ami legnagyobb baj: kikapós is. Ha csak módjában áll, megcsal; mint-hogy pedig egész nap el vagyok foglalva, igen sok alkalma van erre.

Különösen egy fiatal, szabadságon levő jogászt tüntet ki vonzalmával, amiről már hónapok előtt biztos tudomásom volt, de hasztalan kutattam, nyomoztam, még csak azt sem tudtam fölfedezni, hogy tulajdoképen mi a neve vagy milyen a külseje annak az átkozott Don Juannak.

Mikor úgy estéknként az asszonyt sarokba szoritoltam, faggattam, egyszerűen a szemem közé nevetett, megcirogatta az arcomat, az ölembe ugrott és a legártatlanabb hangon szólt:

— Ugyan, menj a te örökös féltékenységeddel. Nem szeretek én a vágon senki mást, mint téged, az én kis számaramat.

Igy ment ez napról-napra, hétről-hétre. A féltékenység mint valami lassan öltözött mérge rágt a bensőmet és én nem tudtam nevetséges helyzetemen segíteni. Szerettem volna kitölteni a boszúmat és vagyonom felét áldoztam volna, ha megcsiphetem azt a nyomorultat, aki boldogságomat földülta.

Végre egy jó eszme szülemlett meg agyamban. A „Torontái” apróhirdetési rovatában a következő sorokat tettem közzé:

Megbízható, ügyes magán-detektívet keresek, aki fényes jutalomért egy diskrét természetű ügy földelését magára vállalja. Cím a kiadóhivatalban.

Másnap délelőtt elegánsan öltözött fiatal ember állított be hozzám. Tudtomra adta, hogy ő bármilyen rejtélyes dolgot lebonyolít a legrövidebb idő alatt. Mikor közölni akartam vele, hogy tulajdonképen mit is óhajtának megtudni, hirtelen elém vágott és a legnagyobb meglepetésemre kijelentette, hogy ő már tudta ezt, mielőtt felkeresett. Nem azért elsörendű magánügynök, hogy még csak erről se szerezzen be információt jó előre.

— Aztán mennyi idő alatt leplezné ön le előttem azt a gézenguzt? — kér-dem a jó svádájú ügynöktől.

— Minthogy önagysága nagyon ügyes, leleményes asszony, legalább nyolc napra van szükségem.

— És mennyiért vállalja magára az ügyet?

— Ezer koronáért, amelynek felét előre kérem az esetleges költségek fedezésére.

Megállapodtunk és én már előre örültem a biztos sikernek, amivel az ügynök kecsgetett. Elmult a nyolc nap, elmult két hét is s az én emberem még mindig csak tapogatózott. Szemérem lobbantottam, hogy csak nagyképűsködik és nem tud meg semmit. Az ügynököt nem bántotta az én durva föllépésem, türelmet kért és biztatott.

Már lemondtam minden reményről és föltettem magamban, hogy az ügynökkel megszakítok minden összeköttetést, mikor ugy négy hétre az első vizit után azzal jött hozzám, hogy sikerült a rókát kiugratni a rejtekéből. Ha meg akarom csipni a nőm udvarlóját, menjek vasárnap délután 4 és 6 óra között a Vásártér ennyi és ennyi szám alá. Ott szokott a szerelmes pár összejönni egy özvegy asszonynál.

Elérkezett a bosszu napja. Ebéd után magára hagytam a nőt, aki ezuttal is olyan ártatlan mosolylyal bucsuzott tőlem, mintha eszeágában sem lett volna már a legközelebbi órákban megszalni. Nehogy felköltssem a gyanuját, jó arcot vágtam, derűs hangon vettem tőle bucsut és megnyugtattam, hogy nyolc óra előtt alig térek vissza, mert nagyon jó alsós-partim akad a Rózsában.

Ugy gondoltam, legjobb lesz, ha nem hamarkodom el a dolgot, bevárom, míg a nőm távozik, aztán észrevétlenül követni fogom. Még három óra előtt visszamentem és a lakásommal szomszédos ház kapujában meghúzódva csöndesen vártam a történendőket. Az idő mult és én idegesen feszkelődtem a helyemen, mert a nőm csak nem akart mutatkozni.

Képzelteti a bíró ur meglepődésemet, mikor ugy fél öt óra tájban egy fiatalember haladt el gyors léptekkel a kapu előtt, akiben az ügynökre ismertem. Utána lestem és láttam, hogy befordul abba a házba, ahol én lakom. Az első pillanatra azt hittem, hogy mint lelkiismeretes ember, meggyőződni jött, vajjon a nőm elment-e a rendez-vousra, később azonban minijobban fölébredt a gyanu bennem. Hátha ez a megnyerő külsejű ügynök nem más, mint az én jogászom?

Hazasítottam. Fölrohantam a lakásomra, a nálam volt kulccsal óvatosan fölnyitottam az ajtó szoba ajtaját és egyenesen a nőm hámoszobája felé tartottam.

A többit képzelteti bíró ur. Nőm ajuldozott, a férfi pedig menekülni igyekezett, de ha alkalmá lett volna, sem teheti ezt, oly hanyagul volt öltözve. Hirtelen elfogott a düh, megragadtam a csabítót és addig ütöttem, vertem, amíg csak a jajveszékülésére elősiető házbéliek ki nem szabadtatták a kezemből.

Ez a tiszta tényállás, tekintetes bíró ur és ha engem emiatt elítélnék, kérem a panaszost is megbüntetni, mert magádetektálnék adva ki magát, 500 koronát kért tőlem.

*

A járásbíró panaszos részéről az 500 korona fölvétele miatt csalás büntettét látta főnforogni és ezért az ügyet illetékességi szempontból áttette az ügyészhez.

KÖZGAZDASÁG

A valutakérdés megoldása előtt.

A horvátországi és különösen a zág-rábi lapok hosszabb idő óta nap-nap után foglalkoznak a küszöbön álló valutarendezés kérdésével. Tudvalevő dolog, hogy a korona-bankjegyek közeli becserélésére a szükséges előmunkálatok az illetékes belgrádi minisztériumban már annyira előrehaladtak, hogy a becserélésnek már mi sem állna útjában, ha egyrészt a becserélés módjára, másrészt és különösen pedig arranézve, hogy mily arányban váltsák be a koronákat dinárokra, megegyeztek volna. Épen e körül a leglényegesebb pont körül vannak a legnagyobb eltérések, úgy hogy még egyáltalán nem látható tisztán, hogy milyen formában fog ez a beváltás végbemeni.

Az „Agramer Tagblatt“ január 10-iki számában közöl egy cikket erről a kérdésről, amelyben egészen új szempontokat, egészen új megoldási módot ajánl a cikkíró. Az említett cikket kiváló érdekességénél fogva egész terjedelmében közöljük az alábbiakban:

Néhány nappal ezelőtt híre ment, hogy a korona-bankjegyek becserélésének kérdését véglegesen rendezték: új dinár-korona jegyeket bocsájtanak ki 1:4 arányban és pedig olyképen, hogy az új bankjegyek az egyik oldalon a dinárra szóló, másik oldalukon pedig a koronára szóló összeget tüntessék fel. Eszerint például a 10 dináros bankjegyet hátlapján 40 korona értékben bélyegeznék felül. Hogy a koronaértéknek ez a felülbélyegzése nem sok praktikus eredménnyel járna, egészen nyilvánvaló. A koronákat így voltaképen mégis csak 4:1 arányban cserélnék be dinárokra.

A legutóbbi napokban azután olyan hírek érkeztek, amelyekből az tűnik ki, hogy ez a végleges rendezés vagy még nem történt meg, vagy pedig az utolsó pillanatban visszavonták az erre vonatkozó rendelkezéseket. Akárhogy legyen is, a födolog, hogy a kérdés még nincs eldöntve, úgy hogy beszélhetünk róla, vitatkozhatunk felette. Mindenesetre elismerésre méltó, hogy a kormány — amennyiben tényleg már döntött a kérdésben — állt a keresztülvitelétől, amikor belátta, hogy ez a rendelkezés gazdasági életünkre nagy veszélyeket rejthet magában.

Mi elejétől fogva azt a nézetet vallottuk, hogy valutánk rendezésének kérdése nem intézhető el erélyes rendszabályok által. A korona-bankjegyek beváltása márcsak technikai szempontból is sürgősen szükséges, efelől mindenki tisztában van. De az új pénz értékének előrelátó megállapítása és egy olyan arány felállítása, amelynek semmiféle reális alapja nincs, — könnyelmű és veszedelmes dolog. A korona és a mai dinár közötti viszony nagyon kényes kérdés. Az egyetlen objektív mérték a külföldi tőzsdék jegyzése lenne. De a dinárt egyetlen külföldi tőzsdén sem jegyzik, a külföldön egyáltalán nem keresik. Ami a kétféle pénznek vásárló erejét illeti, az ebből a szempontból való összehasonlítás semmi esetre sem kedvezne a dinárnak. Viszont a két pénznem ará-

nyát hatósági, állami uton megállapítani, lehetetlen megoldás.

Nem marad más hátra, mint a korona-bankjegyeket az új bankjegyekre al pari becserélni. Ennél a megoldásnál azonban előáll a kérdés, mi történjék a régi bank-dinárokkal. Mert a saját kárunkon tanultuk meg, mit jelent az, ha egy államban kétféle valuta van. Tekintettel arra, hogy ezek a régi dinárok elég korlátozott mennyiségben vannak a forgalomban — alig egy fél milliárd —, ezeket a dinárokat könnyen lehetne megfelelő arányban, esetleg 1:4 arányában is becserélni. A dinárok birtokosai ezáltal sokat nyernének, viszont a koronák birtokosai nem veszítenének semmit. Nyerni azáltal nyernének, mert az új dinár nem idézhetne elő olyan mérvű drágulást, hogy ez a becserélésre megállapított arányt megdöntené, míg a koronáknak 4:1 arányban dinárokra való becserélése után az árak dinárokból nemsokára elérnék az eddigi árakat koronákban.

Pro és kontra érvek nagy számban vannak és szaklapjaink, valamint a napisajtó rengeteget írt már erről a kérdésről. A kormány elhatározására fontos, sőt elhatározó befolyásának kell lenni azon körülménynek, hogy a lakosság nagy része hogyan kívánja a valutakérdés rendezését. A szlovén gazdasági érdekképviselet már elég világosan kifejezték kívánságaikat erre vonatkozóan. Most a mi gazdasági szervezeteinken a sor, hogy nyíltan és őszintén kifejezésre hozzák és a kormányhoz eljuttassák a horvát-szlavon érdekeltség kívánságait.

Meghívó.

Az „Óléc és vidéke fogyasztási és értékesítő szövetkezet“ 1920. évi január hó 25-én délután fél 3 órakor

rendkívüli közgyűlést

tart, melyre a tagok az alapszabályok 46. §-a értelmében meghívotnak az állami elemi népiskola II. számú termébe.

Tárgysorozat:

1. Határozathozatal arra nézve, vajjon a szövetkezet feloszlatassék.
2. Igenlő esetben 3 tagú felszámoló-bizottság választása.
3. Fel nem oszlatása esetén az igazgatóság 3 tagjának és felügyelő-bizottság 7 tagjának választása.

Óléc, 1920. évi január hó 12-én.

Óléc és vidéke fogyasztási és értékesítő szövetkezet.

Egy jó forgalmu

szatócs-üzlet

más vállalkozás miatt eladó.

99

Cím a kiadóhivatalban. ..

Megérkeztem

25 métermázsa friss hallal.

18 és 12 korona kilója.

Tarabák Zsiva bárkás a kishidnál.

Meghívó

a Törökbecse-Aracsi Segély- és Hitelszövetkezet

1920. évi január hó 31-én délután 3 órakor az intézet helyiségében tartandó

XXII. évi rendes közgyűlésére.

A TANÁCSKOZÁS-TÁRGYAI:

- Három jegyzőkönyvi hitelesítő kinevezése.
- Igazgatói jelentés, ezzel kapcsolatosan a tiszta haszon felosztása iránti javaslat bemutatása, valamint a XXIII. évtársulat megalakítására vonatkozó jelentése.
- A XVIII. évtársulatot felszámoló bizottság jelentése.

- Felügyelő-bizottsági jelentés és a felmentvény megadása.
- A felügyelő-bizottsági és 24 választmányi tag választása.
- Az alapszabályok 21. §-ának módosítása.
- Esetleges indítványok az alapszabályok 3. §-ának 3-ik pontja értelmében.

AZ IGAZGATÓSÁG.

Azon tagok, kik a közgyűlésen részt óhajtanak venni, a közgyűlés napját legalább 14 nappal megelőzőleg saját nevükre írt üzlet-részeiket az intézet pénztáránál 3 nappal a közgyűlés előtt elismervény ellenében letenni tartoznak. Ezen elismervény igazolványul szolgál.

A Törökbecse Aracsi Segély- és Hitelszövetkezet mérlege az 1919. évről.

Fkv. lapsz.	Vagyon	K		f		Fkv. lapsz.	Teher	K		f	
209	Váltók tárcában			697900	—	202	1200 drb üzletrész			120000	—
210	Kötelezvények			48080	—	163	Tartalékalap			60000	—
208	Értékpapír	171437	07			235	Áruosztály tartalékalapja			10000	—
231	Értékpapír leírás	1437	07	170000	—	227	Törzsbetétek XVIII. évtársulata	16114	80		
217	Adószók folyószámlán			526998	34	197	" XIX. "	31496	—		
207	Áruosztály értéke			437789	70	206	" XX. "	55981	80		
235	Hatralékos kamat			2904	50	222	" XXI. "	26220	20		
238	Pénztár készlet			58197	44	232	" XXII. "	10110	20		
						239	" XXIII. "	164	60	140087	60
	Igazgatósági javaslat a tiszta haszon felosztására:					203	Magánbetétek			1047391	77
	Üzletrészekre			18000	—	207	Hitelezők áruosztályban			22762	22
	Törzsbetétekre			10000	—	217	Folyószámla hitelezők			440427	07
	Alapszabályszerű 20%			13651	32	236	Letét			7000	—
	Tartalékalap			20000	—	201	Törzsbetétek oszt. tart. XVIII. évt.	2260	16		
	Áruosztály tartaléka			5000	—	216	" " XIX. "	3270	21		
	Jótekonycélra			1200	—	226	" " XX. "	4021	82		
	Új számlára átvitel			405	28	232	" " XXI. "	974	07	10526	26
				68256	60	220	Fel nem vett osztalék			892	45
						221	Átmeneti kamat			12277	70
						200	Betét kamatadó			3248	31
						230	Nyeresség áthozat	1747	55		
						230	Folyó évi nyereség	66509	05	68256	60
				1942869	98					1942869	98

! Az igazgatóság jav. elfogadása esetén 8000 K emelkedik 1500

Veszteség- és nyereség-számla.

Fkv. lapsz.	Veszteség	K		f		Fkv. lapsz.	Nyeresség	K		f	
228	Betéti kamat	32642	95			221	Kamatszám (váltókötvény és áruosztály)			200446	23
205	Vizleszámitott kamat	22686	05			219	Késedelmi kamat			348	58
229	Üzleti költség	34832	—			214	Értékpapirkamat			1841	75
215	Adó	37517	60								
200	Betét kamatadó	3264	29								
208	Értékpapír leírás	1437	07								
231	Leltár leírás	2000	—	134379	96						
230	Nyeresség			68256	60						
				202636	56					202636	56

Törökbecse, 1919. évi december hó 31-én.

A Törökbecse-Aracsi Segély- és Hitelszövetkezet igazgatósága:

Ambrus s. k., vezérigazgató.

Sáfrány s. k., ügyvezető-igazgató.

Mavrak János s. k., ig. tag.

Zödi Illés s. k., ig. tag.

Pálinkás Zsigmond s. k., ig. tag.

Gádsér József s. k., ig. tag.

Felülvizsgáltatott és rendben találtatott. — Törökbecse, 1920. évi január hó 1-én.

A felügyelő-bizottság:

Gaál Antal s. k.

Gönczy István s. k.

Zwipp Rezső s. k.

Gavrilovits Bogdán s. k.

ifj. Halmos Lajos s. k.

Nyomatot: Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.

Kiadó: Pleitz Fer. Pál.